

Ададуров Андрій Володимирович
курсант навчальної групи КП-644
факультету підготовки фахівців для
підрозділів кримінальної поліції

ВИНЕСЕННЯ ПОСТАНОВИ ЗА СПРОЩЕНИМ ПРОВАДЖЕННЯМ ПРАЦІВНИКАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Винесення постанови за спрощеним провадженням працівниками Національної поліції є дуже актуальною тематикою і породжує багато питань при практичному застосуванні. Тому при розгляді справи про адміністративне правопорушення поліцейські допускають суттєвих помилок. Які в подальшому дають змогу правопорушнику уникнути адміністративної відповідальності.

Отже на початку визначимо нормативно правову базу яка регулює дану проблему: «Кодекс України про адміністративні правопорушення» від 29.04.2018., «Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції № 1376 Закон України «Про Національну поліцію від 06.02.2018.» від 29.09.2017.

Відповідно до п. 1. 2. ст.21 Закону України «Про Національну поліцію» від 06.02.2018., заданням поліції є здійснювати превентивну та профілактичну діяльність, спрямовану на запобігання вчиненню правопорушень, та виявлення причини та умови, що сприяють вчиненню кримінальних та адміністративних правопорушень, вживає у межах своєї компетенції заходів для їх усунення[1]. Відповідно до ч.1 ст.222 Органи Національної поліції уповноважені розглядають справи про такі адміністративні правопорушення у сферах , правил дорожнього руху, правил паркування транспортних засобів, правил, що забезпечують безпеку руху транспорту, правил користування засобами транспорту, правил, спрямованих на забезпечення схоронності вантажів на транспорті[2]. Відповідно до ч.2 Від імені органів Національної поліції розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право працівники органів і підрозділів Національної поліції, які мають спеціальні звання, відповідно до покладених на них повноважень, та ч.3 уповноваженими працівниками підрозділів Національної поліції штраф може стягуватися на місці вчинення адміністративного правопорушення незалежно від розміру виключно за допомогою безготівкових платіжних пристроїв[2]. От же згідно ст.222 КУпАП поліція може розглядати справи про адміністративні правопорушення, та накладати адміністративні стягнення. Спрощене провадження зазначено в ст. 258 КУпАП. Тобто випадки коли протокол не складається, а працівник органу поліції уповноважений винести постанову відповідно до вимог ст.283 КУпАП. Ч 2. ст.258. нам прямо

говорить що: протокол не складається у разі вчинення адміністративних правопорушень, розгляд яких віднесено до компетенції Національної поліції, та адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксованих в автоматичному режимі. Ч.4 цієї статті зазначає що у випадках, передбачених частинами першою та другою цієї статті, уповноваженими органами (посадовими особами) на місці вчинення правопорушення виноситься постанова у справі про адміністративне правопорушення відповідно до вимог статті 283 цього Кодексу[2]. Отже аналізуючи вищеперерахований матеріал можна дійти висновки що перелік статей за якими складається постанова визначений у ч. 1 ст.222, та ч.2 ст. 258, КУпАП.

Ч.5 ст.258 нам прямо говорить що якщо особа під час складання постанови про адміністративне правопорушення оспорить допущене порушення і адміністративне стягнення, що на неї накладається, то уповноважена посадова особа зобов'язана скласти протокол про адміністративне правопорушення відповідно до вимог статті 256 цього Кодексу, крім випадків притягнення особи до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, у сфері забезпечення дорожнього руху, у тому числі зафіксованих в автоматичному режимі. Поліцейський відповідно до вимог ч.1 ст.284 виносить наступні види постанов 1) про накладення адміністративного стягнення;2) про застосування заходів впливу, передбачених статтею 24-1 цього Кодексу;3) про закриття справи. Далі поліцейський на підставі ч.5. ст.285, вручає копію постанови про адміністративне правопорушення.

Хочу наголосити на тому що працівники поліції при розгляді справ про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення дорожнього руху повинні дотримуватись вимог ст.268. КУпАП.Права особи, яка притягається до адміністративної відповідальності. Перелік прав є наступний знайомитися з матеріалами справи, давати пояснення, подавати докази, заявляти клопотання; при розгляді справи користуватися юридичною допомогою адвоката, іншого фахівця у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, виступати рідною мовою і користуватися послугами перекладача, якщо не володіє мовою, якою ведеться провадження; оскаржити постанову по справі. Поліцейський дуже часто нехтують донними правами що призводить до скасування постанов по справам про адміністративне правопорушення при оскарженні їх у судах. Адже як зазначено в ч.2 ст. 7 КУпАП Провадження в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності.

Як висновок я хочу зазначити проблему, щодо практичного застосування спрощеного провадження ст.258 КУпАП працівниками ВП в сільській місцевості. Працівники ВП в практичній діяльності не застосовують норми ст.258, а лише складають протоколи. Хоча винесення постанов згідно ст.258, та ст.222 КУпАП прямо передбачені законодавцем. Тому вважаю треба приділити більше уваги кваліфікації працівникам ВП у сільській місцевості.

1. Закон України «Про Національну поліцію» [Електронний ресурс]. – 602.– Режим доступу до ресурсу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення [Електронний ресурс] // 29.04.2018 – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/80732-10/page6>.

Аксьонова Дар'я Валеріївна
курсант Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

МОЖЛИВОСТІ ПРОФАЙЛІНГУ В ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Сучасна криміналістика знаходиться на рівні активного і всебічного розвитку, дослідженні нових методів розслідувань, а також впровадженні сучасних криміналістичних прийомів. Метод профайлінгу звертає увагу на те, як стався той чи інший злочин, бере до уваги деталі, що розкривають поведінку людини, яка вчинила протиправну дію, і на підставі цього визначає особистісні характеристики злочинця, в результаті чого стає відомий тип злочинця. Слід підкреслити, що цей метод перевірений досвідом зарубіжних країн. Ряд проведених досліджень таких вчених, як А.Ф. Коні, В.М Бехтерев, С.В. Познишев відзначають, що він спрямований на розкриття злочинів за більш короткі терміни і робити це більш точно.

Одним з основоположників методу складання психопрофіля невідомого злочинця був спеціальний агент ФБР Джон Дуглас. Саме завдяки його успіхам і ряду інших спеціальних агентів ФБР (Р. Ресслера, Р. Хейзелвуд) метод психопрофілювання став офіційно застосовуватися в ФБР і в 1984 році в ФБР були створені Національний центр аналізу насильницьких злочинів і єдина національна база даних (VICAP).[1]

Спочатку термін «профайлінг» (профілювання) вживався в контексті складання пошукового психологічного портрета (профілю) невідомої особи за слідами на місці злочину. В даний час профілювання особистості застосовується в двох контекстах в діяльності правоохоронних органів іноземних держав. Перший - функціонування програми запобігання насильницьких злочинців, розробленої в 1985 р в ФБР під керівництвом П. Брукса і Р. Ресслера з метою сприяння розкриттю серійних злочинів насильницького характеру. Поняття «профайлінг» в іншому контексті слугує для позначення технології спостереження і опитування пасажирів в ході перед польотного огляду з метою виявлення потенційно небезпечних осіб при авіа перельотах.[2]

Питаннями портретизації злочинця в практичній діяльності правоохоронних органів займалися фахівці ряду зарубіжних країн: США, Великобри-